

כה:

עין משפט
גר מצוה

ב א מ"י פ"ו מהלכות
 מעשר ה"ל א סמג
 עשן קלס:
ב ב מ"י פ"ו מהלכות
 אישות הלכה א סמג
 עשן מה עוש"ע אה"ע
 סימן לה ענין א:

ומיחל. פי' בקווערס מחלל נד
ושותה בלא הפרשה ואין
בהך משנה נסיפא ומחלל על המעות
התם מעשר שני בנפשו או בדרומו דהו
איירי בלאמר' בתוספתא (דמאי פ"ט)

(ד) דקדקתי וקדש עניו (יוס) וכן
 בדמאי יכול לקבועו מן מקום דספק
 תפסה מעשרים אחר דמאי אכל
 בנזקים היו ודאי ולכן לא קמי
 גבי ריחים מעשר שמי אשפזו
 או בדרומו ולא קמי נמי ומחלל על
 הפסות דקדקתי גבי דמאי אלא מיהל
 מן מתחיל או כמו שפי"ר"ת דמיהל
 בכו מיהל אלא בה"א פירוש מערב מים
 וחוח כמו ספק מול במים וישיעי
 (ז) ואחר שנת יפירשו מעשר ראשון
 וישיעי דקדקתי בתוספתא עשרה הבאים
 אחרים תפסה הבאים אחרים
 דקדקתי שאינו יכול לקבועו מן מקום אם
 היה שותה כולל הפסדה הוא שותה
 סתם למפרע: דבר"ר ר"ם משמע

רא צעלמא על המעות
ה דדוקא גבי דמאי קמני
פי שקבע לו מקום דקמני
מנו הפרשה דצע"ש צהש"מ

וימחל ושותה מיד
ורבי ויסי שמעון
ואחרים אית ליה בר
בבאותן הימים ר' יהודה
איש לכל דבריה ולכתי
ליה ספר משפיל לא
בדעת עצמו צלו ליה
בריו ואחרים אית ליה
בריה הא ליה בר
ואחרים אית ליה בר
בוועליך על מנת שיר
רצה האב מקודשת
אימר משום רבי שמעון

נמי קאמר רבא במסקנא
חייש לבקיעת הנוד ורילו
תנו עד שלא חלקו מוקי
האחין שחלקו מחצה יורשין
לחלק בין הכא שמכר
פריש להאי דאחין שחלקו
(דפריך דרבי יוחנן אדר'
בבבא וגיב אחין שחלקו
מתוך קושיא זו הוה מצי
לעולם כל הנלקט כדקאמי

פסוק ועוד דלי הוא משני
 דרבי יוחנן הוא מלי למ
 ר'הם שני שמחל אשמואל
 חג וכל מיתת חגי גיעת
 חגי אסורים: ר"ב יהודה ור
 עובד שני שני לי צמיח ור
 היא צמחון הימים רבי יוסי
 דעת עמון לחולה דעת
 ימות אכל הכה יכול ליה
 למחי דס"ר דרבי יהודה
 חמשה עשר ציבורים אלו
 חג דמי גבי דין יוס
 דמי או אלו גבי דין יוס
 דעת עמון לחולה דעת
 דרבי יוחנן חגי אלו
 דעת עמון לחולה דעת

מחזירין לענין זה אינם
פטו. דלרי ויחנן אינן בזה
באיהם: **בה** אינן באים
הרי זה בט אם אתה וקא
מיסה ומנא קאסא אי קא
טל קא נאחאס ויחנן ומשי
אין שני למהויה ויחנן ומשי
אין משא קאמר חלל כליות
דקאמי זה יטון מכוסם הי
מית היו נישא אפאסי
ומקסום מאלי וזה לא
חלל מטעם ברירה כיון דמנ
חל לא קאמי מצורתה וידע
שיז קאמי ברירה ויחנן דא
אין מקומה היינן נלמן

[illegible]

כל הגט פרק שלישי גיטין

ומיתל. מעשר שני מחלל דיבורא בעלמא על מעות שיש לו בציט
 ודמה שאפשר לו לתקן לגמרי יתקן: **ושושה מיד.** דמאחר שקרא
 ששם יאל לו מידי טבל וכשהוא מוציא יין לשתייתו הוא הנזכר
 לחלוטין ולכשיהיו לו כלים ויוציא מן העוד לתרומה הוא הנזכר לתרומה

ויש ברירה: ורבי יהודה ורבי יוסי
ורבי שמעון אוסרין. דלית להו ברירה
במילה בדעת עמא שהוא עלמא מולא
את היין: מה עמי בלואו בימים.
לקמן במי שאחזו (עכ). זה גיטין מעכשיו
אם מתי ממולי זה הכי זה גט אם
מת מתחת חולי מה היא כל ימי
החולי: כלשם איש. אם ככן הוא
אוכלת בתרומה ואם זינתה בתנאי:
ולכי מים הוי גיטא. דקמי רישא
הרי זה גט ואיירי ר' יהודה כמה
היא בלואו הימים אלמא לא פליג
ברישא ולא אמרינן כיין בלחמ מיניה
הוא כיין דלחמ מעכשיו. ואע"פ דכשנתן
הגט היה מספקא ליה אם ימיה אם
ימות ותלה התנאי בדעת מי שמותו
ותיין תליסר ידיו וכשמת אמרינן

הוֹבִיר הַדָּבָר דְּמַשְׁעָת גַּמְיָה הִיא רָאוי לְמוֹת מִחוּלֵי זֶה וְהִלֵּג גַּט
מִמֶּהִיא שַׁעֲחָ שַׁע"מ כֵּן מִקְרוֹ. וְאִין זֶה כְּשֶׁאֵר מִנְהִים שְׂאֵדִם מִמֶּנּוּ
בִּגְט שְׂבִיר לְקִיּוּם וְדַעֲמוּ לְקִיּוּם כְּשֶׁמִּתְנַהֵּם עֲלֵיהֶם וְלִבְשֵׁתִיחִים
הַתִּנְאִי הֵיוּ גַט לְמַשְׁרַע דִּהֶם לֹא שַׁעֲחָ מִשּׁוּם צִרְיָה הוּא אֵלֶם
הִכָּה דָאין כִּידוּ בִּשְׁעָת הַתִּנְאִי הוּא סִפֵּק וְהַמְאִיר מִתְקִים מִחוּלֵי
אִי לֹא מִשּׁוּם צִרְיָה לֹא הֵיוּ גַט מִחִישׁ: הֵא דִאֲמֵרן. כְּהִלּוּק
יִין: הִרְיֵי בּוֹעִלֵךְ. לֶשׁ קִידוּשֵׁן דְּלֹאֶה נִקְיָה: צִיָּאָה: אָף
עַל פִּי שְׁלָא רָזָה הַכֹּחַ מְקוּדָשׁ. דָּאין אֵדִם עוֹשֶׂה כְּעִילָתוֹ
כְּעִילָת זִנוּת וְגַמֵּר כְּלָלוּ לְקִידוּשֵׁן גְּמוּרִים וְאִפִּי לֹא יִרְזֶה אֲבוֹי:
לֹא

[illegible]

מסות ור' יוחנן דכר מחזירין יפרש טעמו (דלרי יהודה) מאס
לרבי יהודה ברירא ומחזר היא גופא דלמי שחלקו לקוחות
במסות. פי' בקונטרס דארי ארישא דתנן נמי שחזו (לקמן דף עב.)
מאס הוא כל נמי הולוי וקסא דהמס (דף עג.) פיר' עלה גמ'
ואמריהו א"כ חל גט מחיים ושם פי' בקונטרס דלא קאי אמריהו
אין דלמר שחזא כלשהו איש אש כן לא חל גט מחיים אלא לאחר
אחורון שחזא בעולם פי' מאס מחיים (דף עג.) היינו שיחול רק
מחיים שחזא בעולם דריון שחזא בדבר נתימחו אינו חושש רק
שנתימח וכלי הנתימחה ובמעשה ידיו כו' משמע אע"ג דלמר
ברירה. פי' בקונטרס אע"ג דתנאי הוא לרבי ברירה דריון
ברירה לא היו צד ולא דמי' לטאר נתימח שצדו לקיימם ודעו
לא נמי שחזו (לקמן דף עג.) באומר מעת שחזי בעולם פי' שעה
ברירה ומ"מ כדברי רש"י ק' הוא אפי' בתנאי לרבי ברירה
דפרק בכל מערבין (מיוצג דף עג.) הרי זו תרומה על זו אם
אית לה ברירה האחר מערבין בדבריה בכל מערבין (דף עג.)

ומתני' ומשני' לא סלקא דעתך דשמעין ליה לר' יהודה דלית ליה מקמי מתני' דשיריבין ומתני' דמי שאלחו דמימי' הכא ומקמי הבית כל מה שילקטו כו' ודכל הני אית ליה לר' יהודה ברירה דהכא ולדמוצו הני מולה בדעת אחרים והאס' אית ליה ברירה למתני' דקמיה דאית ליה לרבי' יהודה ברירה אס' מולה בדעת ולכלאן דאין ברירה כו' לא לרבי פריך דלדדיה דמתקן בין מולה ורבי' יוחנן נמי דמשני' ובכר בא חסכ' אינו מתקן דלדדיה ודאי ליחא' חבית ובהמה בשותפות מדקדק דרבי' יוחנן לית ליה ברירה מדמפרש הכי אלא דמחא ליה למימר לעולם לא תיפוק א' נמי נהי דלרבי' יוחנן אית ליה ברירה מדמשני' לה אכל קשה דאפילו בתולה בדעת מימי' לה בפרק הוצילו לו (יומא דף נט.) דקאמר רבי' יהודה לא חטאת שמתו בעליה ומשום דלית ליה ברירה דמוכות היאו דאין ולר' יוחנן ליחא' לדאיו ואפי' בתולה בדעת עמא' יס' לו ברירה: ביז

מסורת הש"ס

(א) לקמן ע"ג. (ב) רבינא
כ"ל מ"ד. (ג) כמוסות ע"ג.
(ד) מהרש"ל מתוך זה וז"ל
ויעדין לא קידש. (ה) ז"ל
אם לא מתי לא יהא גט ואם
מתי יהא גט ולכ' ס"י.
(ו) כפסוק במקום: ותחתיו
כתוב ותחת ידו.

גליון הש"ס

תוס' ד"ח מה היא באותן
הימים ובמ' היינו שיחול
הגמ שקח א' ע"י נקדושין
דף סד ע"ב תד"ס רבי
סכר:

מוסף רש"י

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones